

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Ή αγάπη σπάνια πεθαίνει από ξαφνικό θάνατο.
 — Όσο παλιόνει ή αγάπη, τόσο πιο βαρετή γίνεται.
 — Τό δρωτικό πάθος είναι σίνη τὸν ἀτμό: "Οσο περισσότερο τὸν πιέζει κανείς, τόσο πιο λογχύδος γίνεται."
 — 'Ο έρωτας πολλές φορές ξερεται και παρέχεται άνευπιστρεπτει, ένω η φιλία ξαναβίσκεται θαλερή υπερέπειρη πολλά χρόνια.
 — Είναι πλάνη νά λέμε διτι ο δυνατός έρωτας φτάνει πολὺ γρήγορα στὸ τέλος του. 'Ο άλληνδες έρωτας δὲν έχει τέλος.
 — 'Ο έρωτας ούδεποτε συγχωρει. 'Η συγγνώμη είναι χαρακτηριστικό άδιαφορίας.
 — 'Η γυναίκα ποὺ αγαπᾷ άλληνδες, συνηθίζει πολὺ γρήγορα σ' άλλα τὰ έλαττώματα και τὶς ιδιοτροπίες τους αγαπημένους της.
 — 'Η γυναίκα μπορεῖ νά κλαιή με τὸ ένα μάτι και νά γελάη με τὸ άλλο.
 — Γάμος χωρίς έρωτα, είναι πηγή άπελποσίας, άλλα και γάμος χωρίς καθηγόντα είναι πηγή δυστυχίας.
 — 'Η σεμνοτροφία μαρτίζει με τὴ φιλαργυρία, και μάλιστα τοῦ ψευτόφρου είδους.
 — 'Ο έρωτας κάνει πολλά, τὸ χρῆμα κάνει τὰ πάντα.
 — Τρία πράγματα στὸν κόσμο μεταβάλλονται ενκόλα: 'Ο δχλος, τὰ κύματα κι' ή γυναίκες.
 — Τὰ γαλανά μάτια λένε: — "Η θὰ μ' αγαπήσης, η θὰ πεθάνω!...". Τὰ μαρδά μάτια λένε: — "Η θὰ μ' αγαπήσης, η θὰ σέ σκοτώσω!...".
 — Μὲ τὸ ξύλο ο έρωτας μαραίνεται και σβύνει.
 — Καλύτερα ξερό φυμι κι' άλληνδη αγάπη, παρά ψητό καπόνι χωρὶς έρωτα.
 — 'Ο έρωτας κι' ή έκτιμησις είναι πράγματα ποὺ δὲν πουλούνται.
 — 'Ο έρωτας, δταν τὸν άκολούθεις, φτερουγίζει μαρζόν σου, κι' δταν φτερουγίζεις έσù μαρζόν του, τρέχεις ζεπτόσ ψου.
 — "Οποιος πολυφίλει και πολυψαΐδει τὸ μωρό, θὰ τῇ πώς αγαπάει τὴν παραμάνα.
 — 'Ο έρωτας κι' ή τύχη είναι ψεύτηροι.
 — 'Ο έρωτας πρέπει νάναι ζεστός κι' ή έκδικησι μας κρύα.
 — 'Εκείνος αγαπάει πράγματικά, ποὺ δὲν εξχάνει ποτέ του.
 — 'Εκείνος ποὺ αγαπάει πολλό, τιμωρεῖ σκληρά.
 — "Ολοις πέφτει στὰ δίχτυα τῆς αγάπης, κάνειν τὴ φρόνησι του.
 — Στοῦ έρωτα τοὺς πολέμους είναι νικητής έκεινος ποὺ τρέπεται γρήγορα σὲ φυγή.
 — "Οταν δὲν μπορῶ νά μισήσω, αγαπώ.

λαγκόλησα τόσο, ποὺ προδόθηκα...

ΑΝΔΡΕΑΣ.—Καὶ τόρα τὶ σκέπτεσαι νά κάνεις; Πέρι μου, Θέλω νά τὸ ξέρω...

(Μπαίγιει δ' Έργνέστος. Βλέπει τὴ Μαριέττα παραγμένη, κυττάζει τὸν 'Ανδρέα και ξαφνίζεται).

ΕΡΝΕΣΤΟΣ.—Τὶ συμβάνει, Μαριέττα; Ποιὸς είναι δὲ κύριος; ΜΑΡΙΕΤΤΑ.—Είνε... Είνε... (Η φωνή της κόβεται. Δὲν μπορεῖ νά μιλήσῃ).

ΑΝΔΡΕΑΣ.—Είμαι δ' Ανδρέας, κύριε. 'Η Μαριέττα σας μίλησε ποὺ δίλγαν γιά μένα. Δὲν είχα σκοτωθεί στὸν πόλεμο...

ΕΡΝΕΣΤΟΣ, (παραγμένος).—Μαριέττα... Τί λές έσù γιά δι' αὐτά; Τί άποφασίζεις; Μίλησε άμεσως, Δέν σὲ συνδέει τίποτε πειά μὲ τὸν κύριο, Δέν είν' έτσι;

ΑΝΔΡΕΑΣ.—'Η Μαριέττα μ' αγαπά.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ.—Δέν είν' άλληθεια, Μίλησε, Μαριέττα. 'Εδω και λίγη ώρα ποὺ μού έλεγες πώς δὲν αγαπάς παρά έμένα. Δέν είν' άλληθεια;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ.—Θεέ μου!... Θεέ μου!... Πόσο υπόφερω!... Δέν μπορῶ ν' άφησω τὸν ένα γιά τὸν άλλο, δὲν μπορῶ... Σᾶς έχω αγαπήσεις και τοὺς δυό πολὺ, τόσο πολὺ!... Πόνεσαι γιά σένα. 'Ανδρέα, δύο δὲν φαντάζεσαι. Κι' έσù, Έργνέστε, μού ξανάδωσες τὴ ζωή. 'Ισως δύο δην ήσουν έσù, δέν θὰ μ' έβρισκε τόρα ξωτανή δ' Ανδρέας. Δέν μπορῶ λοιπόν νά δώσω τόρα τὸν θάνατο στὸν ένα και στὸν άλλο τὴ ζωή. Δέν μπορῶ... Μ' αγαπάτε κι' οι δυό πολύ. Σᾶς αγαπῶ και τοὺς δύο πολύ...

ΑΝΔΡΕΑΣ—ΕΡΝΕΣΤΟΣ, (μετ' τὴν ίδιαν άγωνια).—Λοιπόν;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ.—Θά φύγω μαρζόν σας. Πολὺ μαρζόν σας. Σὲ κανένα μοναστήρι. Δέν θὰ μέ ξαναδήτε πειά. Δέν θὰ ξανακούσετε γιά μένα. 'Ετσι τὸ θέλλεις δ' Θεός. Χαίρε, 'Ανδρέα!... Χαίρε, 'Έργνέστε! (Τούς διάλωνει τὰ χέρια της και τὴ γεμίζουν φιλιά). Χαίρετε γιά πάντα!... (Δυνατοὶ ληγμοὶ τὴ συνταρακόνη. Κλωνίζεται και φεύγει πρὸς τὴ βίλλα, παραπατῶντας, κλαίγοντας πνιγμένα και ψιθυρίζοντας). 'Αντιο ζωή!... 'Αντιο αγάπη!... 'Αντιο εύτυχία, άντιο γιά πάντα!...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΩΜΟΡΦΙΑ

(Η Συμβουλές τῆς Φίλης σας)

Δ α σ κ α λ ί τ σ α ν, 'Ενταῦθα.—Μάλιστα, μπορείτε νά γαρνίζετε τὸ πράσινο έπανωφόρι σας μὲ καφέ γούνα. Τὸ καφέ μὲ τὸ πράσινο πργάνει πολύ. Επίσης τὸ διστρακάν θὰ είναι τῆς μόδας καὶ έφεστό, τόσο τὸ μαύρο, δύο και τὸ χρωματιστό. Θά συνηθίζεται δὲ και τὸ άσπροτί διστρακάν στὰ έπανωφόρια, ώστε θὰ μπορείτε νά γαρνίζετε τὸ έπανωφόρι με πρόσινο διστρακάν.

Δ α σ τ γ ο, Κάρδον.—Δέν μπορῶ νά καταλάθω τί είδους είναι οι κατινωποὶ λεπέδες ποι, καθὼς λέτε, ξέρετε κάτιο από τὰ μάτια. Είναι φωκίδες; "Αν είναι φωκίδες, μεταχειρισθήτε την ειδωλή δλουρή ποὺ συνιστά στὸ προηγουμένο φιλότο στὴ δεσποινίδη Μ. Δ. Μ.

Ε σ θ η ή ο, Θεσσαλονίκην.—'Αφοῦ τὰ μαλλιά σας πέφτουν, καθὼς μαζ γράφετε, καὶ θέλετε νά σταματήσετε τὴ πτώση τους και νά τὰ δυναμώσετε, δην είστε μὲν ξανθή, νά βρέχετε τὶς φίλες τους μὲ νερό, μέσον στὸ διστό θὰ ξέρετε βράσει φλοιόν κίνας. "Αν πάλι τὰ μαλλιά σας είναι μαρά, ν' αλείψετε τακτικὰ τὶς φίλες τους μὲ λίγο δαφνόλαδο.

Μ ε τὸ νερό τῆς κίνας νά βρέχετε τὰ μαλλιά σας τὸ πρωὶ και δχι τὸ βράδυ, γιατὶ δὲν πρέπει νά κουμηθῆτε μὲ ύγρο τὸ κεφάλι. Σὲ διὸ δικάδες νερό θὰ βράσετε έκαπο δράματα φλοιούς κίνας, τοὺς διστούς θὰ ξητήσετε από τὸ φαρμακείο. Θὰ τοὺς άφήσετε νά βράσουν καλά, δχι ποὺ τὸ νερό νά μείνει μόνο μὰ διστό. Βρέχετε δὲ τὶς φίλες τῶν μαλλιῶν σας βοντώντας στὸ νερό από τὸ λιγό βαμπάκι.

Μ ε λίγο βαμπάκι έπισης μεταχειρίζεστε και τὸ δαφνόλαδο.

Τόσο δ χρυσός τῆς κίνας, δσο και τὸ δαφνόλαδο, δυναμώνουν τὰ μαλλιά και σταματῶν τὴν πτώση τους.

Τὸ δαφνόλαδο δμως μανφίζει τὰ μαλλιά, γι' αντὸ δὲν τὸ συνιστώμε στὶς ξανθές.

Θ θ ο ε σ ι α ν, 'Ενταῦθα.—Γιὰ τὰ σπειριά ποὺ έχετε στὸ πρόσωπο, σᾶς σημειωνένυμε νά κάνετε τοπικὲς πλάνες μὲ πολὺ ζεστό νερό και μὲ σαπούνη επαρτοι σουφέρε, τὸ διστό θὰ βρήτε στὸ φαρμακείο. Ν' αποφένγετε δὲ τὶς σάλτσες και τὰ κρέατα και νά τρέφεστε μαλλον μὲ χόρτα και μὲ φρούτα.

Χ ι ω μ η ν, 'Ενταῦθα.—Μᾶς γράφετε διτι είστε τοπικές χλωνή κι' διτι λυπάστε πολὺ γ' αντό, δὲν θέλετε και νά βάρεστε. Πρώτα αὖ θὰ λουπών, πρέπει νά σᾶς έσεταί ένας γιατρός, γιατὶ υποτείνουμα διτι ή άχροτης σας θὰ είναι σημπτόμα άμεσας. 'Αλλά μπορεῖτε ν' αποκήσετε φράσιο ωδίνον χρώμα και χωρὶς νά βάρεστε, τρόγοντας δσο σηγνότερα μπορείτε άσφυντα καρδότα.

Λ ι ω μ η ν, Πειραιᾶ.—Γιὰ νά ξέρετε βραχίονας ώραίσις, μὲ δέρμα λειο και λευκό, άπτηλαγμένο από κάθε μπιμπίκι και άδρον πόρο, νά τοὺς ξεπλύνετε έπιμελῶς μὲ χλιαρό νερό, μέσα στὸ διστό θὰ θέλετε λυωτέσσο δόδα τοῦ φαρμακείου.

Σὲ μι λεκάνη νερό, θὰ λυώσετε μια και μιση συναλλά της σώτας σόδα.

Κ λ ο ε ο π ά τ ο α ν, Κάρδον.—Μή μεταχειρίζετε — πρός Θεόσ! — άλιοφη μὲ άδραγνυρο. Θὰ μαρτσά μη περιστακή λάμψι μι στὸ πρόσωπό σας, θὰ θέλετε λυωτέσσο δόδα τοῦ φαρμακείου.

Δ άλλ' άργιτέρα θὰ τὸ καταστήνετε γιά πάντα.

Νά μεταχειρίζεστε τὴν έξης ρόμα. Η δοπια είνε και πολὺ άποτελεσματική και έντελως άδιλαβής:

'Ελαιόλαδο	250 γραμμάρια
Ροδόνερο	250 »
"Ασπρο ψερι	15 »
Βούτρο καράν	15 »
'Απόσταγμα ρόδων	2 »

Μὲ τὸν ρόμαντική πολὺ έπιμελείτε τὸ πρόσωπό σας τὸ βράδυ, πρὸν πλανώσετε και τὸ πρωὶ ζεβγάζετε μὲ χλιαρό νερό.

Α μ α ρ ο ν ι λ ί ι δ α, Πειραιᾶ.—Ιδού η συνταγὴ τοῦ περίφημου παρθενικοῦ γάλακτος:

'Ανθόνερο	250 γραμμάρια
Βάμπα βενζόνη	10 »

Γ λι κερίνη .....

Τὸ παρθενικὸ γάλα καθαρίζεται και δροσίζεται τὸ πρόσωπο και τὸ άσπροτί συγχρόνως. Είναι διαφανήτητο.

Ζ ι ν α ν, 'Ενταῦθα.—"Αν θέλετε νά πυρνώσετε τὰ φρύδια σας, νά μεταχειρίζεται τὸ έξης μίγμα:

'Αλκοόλιο ρόδων	10 γραμμάρια
Ροδόνερο	10 »
Πιλοκαρπίνη	2 »

Ναί, φωνεται διτι ή μόδα τῶν ξυφισμένων φρυδιῶν θὰ καταργηθῇ σιγά-σιγά.

Γιά τὸ βάφμιο τῶν βλεφαρίδων σας νά μεταχειρίζεστε: «Sulfure d'antimoine», τὸ διστό θὰ ξητήσετε από τὸ φαρμακείο. Είναι τὸ περίφημο «άντιμώνιον», τὸ διστό μεταχειρίζοντοσαν κι' ή άχραίες Αλγυπτιες και ή 'Ελληνίδες.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

